

A DOUA ZI, PRINȚII S-AU PRESCHIMBAT IARĂȘI ÎN LEBEDE. SPRE SEARĂ S-AU ÎNTORS LA SORA LOR, CĂCI EA ÎI AȘTEPTASE ÎN ACELAȘI LOC.

– MÂINE PLECĂM ȘI NU NE MAI PUTEM ÎNTOARCE DECÂT PESTE UN AN. MAI BINE HAI CU NOI!

– DA, DA, LUAȚI-MĂ CU VOI! A SPUS ELIZA, FERICITĂ. TOATĂ NOAPTEA AU ÎMPLETIT O PLASĂ MARE ȘI GROASĂ DIN RĂCHITĂ MLĂDIOASĂ ȘI DIN TRESTIE TARE. DIMINEAȚĂ, CÂND S-AU PRESCHIMBAT ÎN LEBEDE, AU APUCAT PLASA CU PLISCURILE ȘI S-AU ÎNĂLȚAT ÎN ZBOR, SPRE NORI, CU SORA LOR.

NORII DEȘI ȘI NEGRI ACOPERIRĂ CERUL. DEODATĂ SE ZĂRI O STÂNCĂ. ATUNCI LEBEDELE S-AU LĂSAT ÎN JOS GRĂBITE CĂTRE STÂNCA ACEEA. CÂND SOARELE S-A SCUFUNDAT ÎN MARE, MAI ÎNTÂI A ATERIZAT FRATELE CEL MIC CARE S-A ȘI PRESCHIMBAT ÎN PRINȚ. NICI BINE NU AU ATERIZAT ȘI CEIALȚI, CĂ S-AU TRANSFORMAT ȘI EI. MAREA SE LOVEA DE STÂNCĂ ȘI ÎMPRĂȘTIA O PLOAIE DE STROPI PESTE DÂNȘII. PE STÂNCĂ NU ERA LOC DECÂT PENTRU EI TOȚI, DAR PRINȚII ȘI PRINȚESA SE ȚINEAU DE MÂNĂ ȘI ASTA LE DĂDEA MÂNGÂIERE ȘI CURAJ.

